

Sygn. akt IV KO 82/21

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu wniosku Sądu Okręgowego w T. z dnia 1 lipca 2021 r., (sygn. akt II Ko (...)) o oznaczenie sądu właściwego w trybie art. 45 § 1 i 2 k.p.c.

postanowił:
pozostawić wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Okręgowego w T. z dnia 1 lipca 2021 r. (sygn. akt II Ko (...)) zwrócono się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o oznaczenie sądu właściwego w sprawie wniosku Z. D. o zasądzenie od Skarbu Państwa odszkodowania i zadośćuczynienia za represjonowanie na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego. Uzasadnieniem wniosku jest okoliczność, że wnioskodawca nie mieszka na terenie Polski, a przepisy ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (dalej: ustawa lutowa) nie przewidują rozstrzygnięcia o właściwości miejscowej sądu w takim przypadku. Przepis art. 8 ust. 2c wskazuje, że wniosek należy zgłosić w sądzie okręgowym, w którego okręgu zamieszkuje osoba składająca żądanie. Sąd wnioskujący uznał zatem, że właściwe w sprawie niniejsze będą przepisy procedury cywilnej, tj. art. 45 § 1 i 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek jest bezprzedmiotowy.

Ustawa lutowa w art. 8 ust. 3 wskazuje wyraźnie, że w postępowaniu o odszkodowanie i zadośćuczynienie mają odpowiednie zastosowanie przepisy rozdziału 58 Kodeksu postępowania karnego (naturalnie w zakresie nieuregulowanym ustawą lutową). Jeżeli zatem wnioskodawca nie ma miejsca zamieszkania w Polsce należy wobec braku stosownej regulacji ustawy lutowej sięgnąć do procedury karnej i na podstawie 554 § 1 k.p.k. ustalić właściwość. Przepis ten stanowi, że żądanie odszkodowania należy zgłosić w wypadku określonym w art. 552 § 4 - w sądzie okręgowym właściwym ze względu na miejsce, w którym nastąpiło zwolnienie tymczasowo aresztowanego lub zwolnienie zatrzymanego. Uznać należy, że internowanie traktować należy analogicznie do tymczasowego aresztowania, co przesądza wówczas o właściwości miejscowej odpowiedniego sądu okręgowego (por. także postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 października 2008 r. II AKo 216/08, LEX nr 477920).

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.